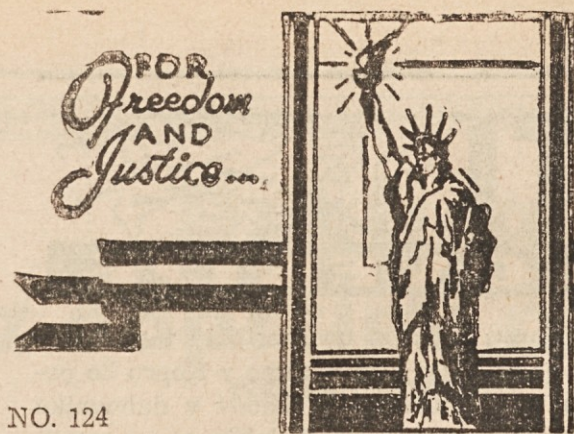

NO. 124

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

National and International Circulation

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

CLEVELAND OHIO, MONDAY MORNING, JUNE 26, 1967

STEV. LXV — VOL. LXV

Zaprtil sueški kanal koristi rdeči Kitajski

Sovjetska zveza in njeni evropski sateliti morajo zaradi zaprtja kanala pošiljati blago v Severni Vietnam večinoma preko rdeče Kitajske.

KAIRO, Egipt. — Sueški kanal postaja politika, to se pravi: nekaterim politično koristi sedanja zapora kanala, drugim pa zopet škoduje. Največ koristi od zapore ima rdeča Kitajska, to korist ji pa daje vojskovanje v Vietnamu.

Rusija in njene satelitske države pošiljajo namreč po morju več kot olovico svojega blaga v Severni Vietnam. Po morju prevažajo v Severni Vietnam največ pšenice, moko, kemično blago, cement, železnino in vozila raznih vrst. Rusko orožje in municija gre pa večinoma po železnici skozi rdečo Kitajsko.

Ker je sedaj kanal zaprt, morajo iti vse dobave iz Evrope preko Sibirije bodisi v Vladivostok in od tam po morju v Haiphong, ali pa po železnici skozi rdečo Kitajsko. Več se prepele preko Kitajske kot preko Vladivostoka. Zato je Peiping zainteresiran, da ostane sueški kanal zaprt. Čim dalj bo zaprt, tem bolj bo Vietnam odvisen od železniških transportov preko Kitajske.

Egiptu se zaenkrat ne mudi, da bi kanal očistil. Ob kanalu so namreč tudi izraelske vojaške straže. Dokler bodo pa te ob kanalu, egiptovska vlada ne bo hotela odpreti prometa skozi kanal, kajti dala bi izraelskim četam možnost, da kontrolirajo promet. S tem bi egiptovska vlada priznala izraelsko vojaško prisotnost ob kanalu in "zgubila obraz".

Zato je še negotovo, kdaj bo kanal zopet odprt. Verjetno še dolgo ne bo v kitajsko korist, čeprav Moskva pritiska na Naserja, naj kanal odpre.

Senatu zaostaja delo

WASHINGTON, D.C. — Senat je pretekli teden napravil po nepotrebnem ves delovni čas za debato o slučaju senatorja Dodd in zato zaostal z drugim delom. Zato je senator Mansfield v četrtek sklical vse predsednike iz raznih odborov in jih opozoril, naj se podvzajajo, kajti delo zaostaja. Dočim bo predstavniki dom lahko šel za 4. julija na 10-dnevne počitnice, senatorji na to ne smejo misliti, ako ne bodo ta teden pridnejši. Predsedniki odborov so pa obljubili, da bodo z delom pihoteli. Mansfield jim pa ni rekel v obraz, da jim res verjame.

Hujše je zbrane senatorje zadel Mansfieldova pripomba, da s počitnicami ne bo nič tudi po Dnevu dela, ako ne bo Kongres izglasoval v juliju in avgustu vseh zakonskih predlogov, ki so na programu kongresnega zasedanja.

Sončno, najvišja temperatura 75.

Novi grobovi

Mary Milavec
Po 5 dneh bolezn je premislila pretekli petek v St. Vincent Charity bolnici 67 let stara Mary Milavec s 1106 Wexford Ave., Parma, Ohio, roj. Rojce v Vrebiču pri Ilirski Bistrici, na Primorskem, od koder je prišla v ZDA pred 40 leti, vdova po pok. Johnu, umrla pred 4 meseci, mačeha Alda Milavca, stara mati, sestra Franceta, Frances Katoro (Salem, O.), Rosalie Primc in pok. Kristine (v starem kraju), svakinja Josepha, Ivane Stefancic, Josephine Kersevan, Pauline Zefrin in Antona Sedmaka (W. Va.). Pokojna je bila članica Društva Kraljica miru št. 24 ADZ, Podr. št. 15 SZZ in Društva Danica št. 34 SNPJ. Pogreb bo jutri, v torek, ob 8.30 iz Ferfolia pogreb. zavoda, v cerkev sv. Lovrenca ob devetih, nato na Kalvarijo.

Frank Struna

V soboto je umrl v Woman's bolnici 77 let stari Frank Struna z 861 E. 239 St., rojen v Dolenji vasi, od koder je prišel v ZDA l. 1905, vdovec po l. 1958 umrli Mary, roj. Grainer, oče Mrs. August (Mary) Kehn, Anne, Franka in Edwarda, 6-krat stari oče, 3-krat praoče, brat pok. Ignaca (Jug.), pok. Josepha. V Jugoslaviji žalujeta za njim dve sestri. Pokojni je bil član Društva Najsv. Imena pri sv. Kristini, ABZ št. 71 in Kluba slov. upokojencev v Euclidu. Pogreb bo iz Grdinovega pogrebnege zavoda na Lake Shore Blvd. jutri ob 8.15, v cerkev sv. Kristine ob devetih, nato na Kalvarijo.

Matt Cimperman

Umrli je 100 let stari rojak Matt Cimperman z 880 E. 237 St., ki je sedaj živel v domu za ostarele na Neff Rd., vdovec po pok. Mary, oče Maxa, pok. Stephena in Williama, stari oče in praoče. Dolga leta je delal kot zidar-ometalec, nato pa pri Hillwood Manufacturing Co., od koder je šel tudi v pokoj. Pokojni je bil član Društva V boj št. 53 SNPJ. Pogreb je danes iz Mullally pogreb. zavoda v cerkev sv. Kristine, nato na pokopališče sv. Pavla.

— V ZDA je okoli 1,200 bombaznih predilnic.

Senat obsodil Dodd

Senat je v petek z 92:5 glasovom obsodil sen. T. Dodd, ker je rabil za politične namene zbrani denar v osebne namene.

WASHINGTON, D.C. — Po dolгих dnevih razpravljanja je senat pretekli petek odločil z 92:5 glasovom, da je bila raba finančnih sredstev, zbranih za politične kampanje, v osebne namene napačna. Sen. T. Dodd je porabil okoli \$117,000, ki so bili zbrani na raznih večerjeh in obedi za njegove politične kampanje, za kritje svojih osebnih stroškov in poravnavo svojih osebnih dolgov. Po njegovem je bilo to vse v redu in prav, ker je vse njegovo življenje posvečeno politiki in z njo tako preprečeno, da tega tudi na finančnem polju ni moglo ločevati.

Senat je s svojo odločitvijo pokazal jasno, da se v tem pogledu s sen. T. Doddom ne strinja. Ločevanje javnih, političnih izdatkov in kritje osebnih, privatnih izdatkov je treba ločiti. Denar, ki je bil zbran za volilni boj in druge politične namene, je treba porabiti le v te namene, ne pa ga enostavno smatrati za osebno lastnino.

Etični odbor senata je predložil obsodbo sen. T. Doddja tudi zaradi tega, ker je bil sedem potnih računov predloženih v plačilo tako privatnikom kot senatu. Senatsna zbornica je smatrala, da to ni dokazano, zato je ta del obtožbe zavrnila z 51:45 glasovom. Dodd je trdil, da on o teh računih ni nič vedel, da so to storili uradniki v njegovi pisarni. Bil naj bi torej le premalo pazljiv pri nadziranju njihovega dela.

Sen. Thomas Dodd je obsodbo v senatu sprejel dosti mirno, v tolažbo mu je bila zavrnitev dela predložene resolucije o dvakratni predložitvi računov za potne stroške. Izjavil je, da bo leta 1970, ko mu poteče sedanja poslovna doba, ponovno kandidiral, da da tako svojim volivcem možnost, da povedo, kaj oni sodijo o njegovem postopanju in o njegovi obsodbi v senatu.

Solženicin se junaško bori z rusko cenzuro

MOSKVA, ZSSR. — Ruska cenzura je l. 1962 dovolila, da je bila objavljena povest A. I. Solženicina "Dan v življenju Ivana Denisoviča". Opisuje življenje v prisilnem taborišču. Spis je postal kmalu znan po vsem svetu in postavil Solženicina med prve ruske sodobne pisatelje. Solženicin se je pa cenzuri hitro zameril. Že tri leta mu ne pusti, da bi objavil par svojih povesti. Možno je pa ne da ugnati. Ob priliki zadnjega kongresa ruskih pisateljev je napisal obširen protest proti policijskemu postopku in ga poslal predsedstvu kongresa.

Protest je kmalu postal javna tajnost. Zato je kar 82 pisateljev ravno tako pisмено izjavilo, da ima Solženicin prav in da cenzura greši. Posledica koraka 82 pisateljev je bila, da so Solženicinu vrnili zaplenjene spise, niso pa rekli, ali jih bo smel objaviti. Ruski kulturniki napeto pričakujejo, kaj bo, kajti imena tistih 82 pisateljev, ki so podprli Solženicina, so preveč znana v ruskem literarnem svetu, da bi jih komunisti mogli gladko prezreti.

Nočejo božične znamke

WASHINGTON, D.C. — Organizacija "Protestanti in drugi Amerikanci združeni za ločitev cerkve in države" je vložila pri zveznem sodišču tožbo proti poštneemu oddelku, ki naj mu prepove izdajo nove božične znamke z Marijo in Detetom, ker da to preveč spominja na katoliško cerkev. Tožba trdi, da so "božične znamke zvezna podpora veri".

Potniško letalo se ponesrečilo: 34 mrtvih

BLOSSBURG, Pa. — Pretekli petek dopoldne je eksplodiralo v zraku in padlo v razbitinah na zemljo jet potniško letalo Mohawk linije na poti iz Siracuse v New York City. Posadka in vsi potniki, skupno 34 oseb, je bilo mrtvih.

Oblasti so začele preiskavo o vzroku nesreče. Ni izključeno, da je bila v letalu bomba.

JOHNSON IN KOSYGIN SE NISTA VELIKO DOMENILA

Predsednik ZDA L. B. Johnson in predsednik vlade Sovjetske zveze Aleksej N. Kosygin sta se razgovarjala pretekli petek v Glassboro, N.J., pet in pol ur, nato pa včeraj ponovno še štiri in pol ure. Iz izjav o razgovorih, ki sta jih dala sinoči, je razvidno, da sta prišla bližje k sporazumu v vprašanih razorožitve, posebno v vrašianju omejitve atomskega orožja na sedanje atomske sile, v vprašanju vojne v Vietnamu in naložnja na Srednjem vzhodu pa sta ostala vsak v glavnem pri svojem stališču.

CLEVELAND, O. — Ko je bilo objavljeno, da se bosta v petek dopoldne ob enaistih sestala v stanovanju predsednika State Collegea v Glassboro, N.J., predsednik L. B. Johnson in ministrski predsednik A. N. Kosygin, ni od tega sestanka nihče kaj posebnega pričakoval. Ko se je sestanek zavlekel preko predvidenega časa in sta oba predsednika po petih urah in pol stopila smehljajoča se pred mikrofoni in televizijske kamere, so se nenadno pojavili upi, da bo sestanek le prinesel kako izboljšanje v odnosih med Ameriko in Sovjetsko zvezo in približal rešitev sporu na Srednjem vzhodu in celo vojni v Vietnamu. Johnson je objavil, da se bosta s Kosyginom v nedeljo popoldne ob pol dveh ponovno sestala na istem mestu, da razgovore nadaljujeta in zaključita. To je upanje na uspeh še povečalo. V soboto si je Kosygin s svojim spremstvom ogledal v letalu, ki ga mu je dal na razpolago predsednik L. B. Johnson, Niagara Falls in veselo pozdravljal ljudi, ki so se zbrali, da ga vidijo. Včeraj so se razgovori nadaljevali in po štirih urah in pol sta se Johnson in Kosygin pojavila pred mikrofoni in televizijskimi kamerami ter sporočila, da sta razgovore zaključila, pa prepustila podrobnosti državnemu tajniku Rusku in zunanjemu ministru Gromiku. Ostala bosta še dalje v stikih preko poslanikov v Moskvi in Washingtonu, pa tudi "neposredno".

Predsednik L.B. Johnson je takoj, ko se je vrnil v Belo hišo, v kratki izjavi podal poročilo o uspehu razgovorov. Dosežen je bil delen sporazum o omejitvi atomskega orožja na sedanje atomske sile in na splošno o omejitvi oboroževanja, obe strani sta na stališču, da je treba priznati državam na Srednjem vzhodu pravico do življenja in potrebo po umiku izraelskih čet z zasedenega arabskega ozemlja. O vojni v Vietnamu ni prišlo do nobenega zblizanja stališč, obe strani pa sta poudarili, da bosta gledali na to, da bo ta vojna ostala omejena. Predsednik Johnson je dejal, da je Kosyginu točno obrazložil ameriške cilje v tej vojni in obljubil, da bo na vsak korak k omejitvi

vojskovanja od strani nasprotnika odgovoril z enakovrednim korakom s svoje strani.

Predsednik sovjetske vlade Kosygin je imel ob osmih zvečer tiskovno konferenco v Združenih narodih. V izjavi o razgovorih s predsednikom Johnsonom je dejal, da je bil dosežen delen uspeh v pogledu omejitve atomskega orožja na sedanje atomske sile, o Srednjem vzhodu je ponovil svoje stališče iz govora pred glavno skupščino ZN, da morajo Izraelci umakniti svoje čete iz zasedenega ozemlja, biti obsojeni kot napadalci in morajo plačati vojno odškodnino, o vojni v Vietnamu pa je dejal, da je to mogoče končati le z ustavitvijo ameriških letalskih napadov na Severni Vietnam in končanjem ameriške "agresije proti vietnamskemu ljudstvu".

Tekom tiskovne konference je na vprašanje o tem, ali sta se z Johnsonom kaj domenila o protiraketni obrambi, odgovoril, da tega vprašanja ni mogoče reševati le v tem okviru, ampak v okviru splošne razorožitve. V tem smislu sta se razgovarjala in v tem smislu se bodo razgovori o tem nadaljevali.

Tako Johnson kot Kosygin sta v svojih izjavah poudarila koristnost izmenjave misli, pogledov in stališč, pa tudi osebnih stikov. Izjavila sta, da bosta z njimi nadaljevala. Že to samo po sebi je uspeh in doprinos k boljšemu razumevanju. Na kako izboljšanje odnosov med obema silama po besedah Kosygina na tiskovni konferenci ni mogoče misliti, dokler Amerika ne konča svoje "agresije v Vietnamu". Johnson je priznal, da v razgovorih ni bilo veliko doseženega v pogledu reševanja posameznih spornih vprašanj, pa pripomnil, da so razgovori z razjantvijo stališč privedli do "malega zmanjšanja" vojne nevarnosti. Že samo zaradi tega je bilo vredno, da sta se Kosygin in Johnson sestala in se razgovarjala 10 ur.

Iz Clevelanda in okolice

Graduacija—

Na Kent State Univerzi je dne 10. junija prejela B.F.A. diplomu gđ. Emily M. Bukovec, hčerka Mr. in Mrs. Emil Bukovec, lastnika znane grocerijske trgovine na 6024 St. Clair Ave. Emily je že zaposlena kot učiteljica v Kent, Ohio. Iskrene čestitke!

Zadušnica—

Jutri ob 7.30 bo v cerkvi sv. Vida sv. maša za pok. Josepha Matjašiča ob 11. obletnici smrti.

K molitvi—

Clanstvo Društva Kraljica miru št. 24 ADZ je vabljeno nocoj ob 7.30 v Ferfolia pogreb. zavod k molitvi za pok. Mary Milavec.

Clanice Podr. št. 15 SZZ so vabljene nocoj ob 7.30 v Ferfolia pogreb. zavod k molitvi za pok. Mary Milavec.

Asesment—

Tajnica Podr. št. 25 SZZ bo pobirala danes od 5.30 do 8. zvečer asesment v šoli sv. Vida.

Tajnica Društva Krisstusa Kralja št. 226 KSKJ bo pobirala nocoj od 6. do 8. asesment v šoli sv. Vida.

Mladi republikanci izbrali konservativnega načelnika

OMAHA, Neb. — Mladi republikanci so na svoji konvenciji tu izvolili za načelnika svoje organizacije konservativca Jacka McDonalda iz Nashvilla, Tenn. Nad svojima tekmecema je zmagal v razmerju 2:1. Po izvolitvi je pozval vse k složnemu delu, poudaril potrebo po neodvisnosti organizacije republikanske mladine in izjavil, da ne bo podpiral nobenega od številnih republikanskih predsedniških kandidatov v njihovem prizadevanju za doseg imenovanja.

Mir se vrača v arabske dežele

WASHINGTON, D.C. — Državno tajništvo je preklicalo vse omejitve potovanja v Izrael in štiri arabske države: Kuvajt, Maroko, Sadvsko Arabijo in Tunizijo. Omejitev potovanja za naše državljane pa še velja za ostalih osem arabskih držav. Vendar pa nihče ne sme smatrati preklica omejitve kot poziv na potovanja v te dežele. Lahko se zgodi, da bo preklic moral zopet priti v veljavo, ker ni od Amerike odvisno, ali vlada mir in red v tej ali oni državi na svetu.

Humphrey potuje v sredo v Južno Korejo

SEOUL, Juž. Kor. — V začetku julija bo v korejski prestolnici slovesno zaprisežen novi predsednik republike general Park. Johnson bo poslal na to slovesnost podpredsed. Humphreya. Spremljala ga bo žena, Humphrey bo ostal nekaj dni v Seoulu. Ali bo obiskal tudi druge države v Aziji, se iz uradne napovedi potovanja ne vidi.

Nov poveljnik NATO v Srednji Evropi

BONN, Z. Nem. — Za novega poveljnika čet NATO v Srednji Evropi je bil imenovan nemški general Albert Schnez, nekdanji nacist.

AMERIŠKA DOMOVINA
6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Združene države:
\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:
\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:
\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:
\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

No. 124 Monday, June 26, 1967

Kitajska vodikova bomba

Ni eksplodirala nepričakovano, pa vendarle prežgaj, čeprav ji to tovariš Mao napovedal že pred 10 leti. Novica bo gotovo razburjala ves svet, toda ne strokovnjakov. Važnost tega dogodka je namreč treba presojati stvarno in sodbni ne primešavati upov ali strahov, ki bi se utegnili pojaviti šele čez desetletja.

Sedanja eksplozija še ni eksplozija prave bombe, je le eksplozija vodikovega streliva. Od streliva do bombe je pa še dolga pot. Bila je dolga za Ameriko in Rusijo, bo dolga tudi za Kitajsko. Strelivo samo ne pomeni še nobene nevarnosti, dokler nima podobe bombe ali pa raketne glave.

Tu bodo pa Kitajci imeli zopet iste težave kot Amerika in Rusija. Trenutno nimajo ne bombnikov na velike daljave, da bi prenašali vodikove bombe, ne medcelinskih raket. Dokler teh nimajo, ni kitajsko vodikovo strelivo varno vsaj za Ameriko. Kdaj bodo pa Kitajci vse to lahko imeli? Posamezna vojna letala ali posamezne rakete bi utegnili kmalu imeti, toda proizvodnje v masi pa ne. Kot pri nas in na Ruskem bo organizacija proizvodnje na debelo trajala leta in leta.

Kitajske vodikove bombe ali raketne glave nam ne bodo padale z neba že jutri. Pa vendar se je svet vznemiril. Zakaj?

Očitno je, da so Kitajci zato ravno te dni eksplodirali vodikovo strelivo, da povedo Kosyginu in ostalemu svetu, da Rusija lahko pričakuje vodikovega napada kar od dveh strani, od vzhoda (Kitajska) in zahoda (Amerika). Rusov res ni bilo treba na to opozarjati na sedaj izbrani način. So o tem že dosti mislili in tudi javno debatirali. Dalje vedo bolje kot Amerika, kakšne kvalitete je kitajsko atomsko in vodikovo strelivo in kdaj bo kitajska industrija lahko v masi proizvajala rakete in bombnike na velike daljave.

Med ruskimi in ameriškimi strokovnjaki ne bo torej radi kitajske eksplozije vodikovega streliva nobene panike, nobenega presenečenja in nobenega večjega strahu, kot ga je. Ali je torej vse skupaj brez pomena? To pa zopet ni res. Eksplozija ima že in bo imela zmeraj večji politični pomen. Rodila bo sledeče posledice:

V Ameriki se bo poživilo gibanje v prid protiraketnim lovcem. To je takim raketam, ki lahko lovijo sovražnikove rakete in jih uničijo že med potjo. O tem vprašanju je ameriška javnost lahko brala cele knjige in nešteto članov. Vendar pa ni zvedela od njih, ali je res mogoče sestaviti take rakete-lovce, in tudi ni mogla zvedeti, koliko stanejo. Nekateri trdijo, da bi take vrste obrambni sistem, obstoječ iz raket-lovcev, veljal \$29 do \$40 milijonov. Drugi pa zopet pravijo, da bi sistem že zastarel, kakor hitro bi prišel na svoje postojanke. Zato predlagajo tretji, naj dobro preskusimo vsak sistem, ki nam bo ponuden, da ne bomo metali skozi okno bilijone dolarjev, ko sedaj zmečemo v raziskovalne namene na bilijone dolarjev. Naš Kongres se do sedaj ni dal pripraviti, da bi razgrizel to trdo in kislo jabolko. Sedaj se bo verjetno omehečal in začel odobravati denar za te vrste obrambo. Toda odkod naj ga federalna administracija vzame, ako se tako krčevito brani novih davkov, sedanjih davčnih viri pa ne pokrivajo niti civilnih izdatkov in stroškov za vojskovanje v Vietnamu. Zato se ne bi smeli čuditi, ako bo morda med prvimi posledicami kitajske atomske bombe povišanje davkov v našem federalnem proračunu.

Podobne skrbi — morda še večje kot ameriške — bodo seveda imele tudi v Rusiji. Razlika bo le v tem, da bodo o tem manj govorili javno, zato se pa med seboj bolj trli strokovnjaki, politiki in generali. V Moskvi morajo namreč hitro skleniti, kaj bodo storili. Mejaši so s kitajskimi tovariši na dolžini nad 4,000 milj, skoraj vsa meja je v vojaškem pogledu ranljiva, za atomske in vodikove rakete pa sploh ne obstoja. Da se v Kremlju znebijo strahu, jim bo morda kazalo, da stremijo k sporazumu z Ameriko. Morda bi to že davno napravili, ako se ne bi bali zamere v komunističnem svetu, ki bi jo Peiping brezobzirno izrabljal.

Najbolj bo novica o kitajskem vodikovem strelivu odmevala v zaostalih državah v Aziji, Afriki in Latinski Ameriki, posebno pri kitajskih sosedih. Tam se že sedaj bojijo ne ravno priateljskih kitajskih političnih načrtov, sedaj se jih bodo še bolj. Pri njih bo vpliv kitajskega komunizma raste, o tem se ne smemo varati. Vendar bo pa dosegel tudi svojo mejo. Kitajci še ne bodo jutri gospodarji bombnikov na velike daljave in medcelinskih raket, zato še niso vse-mogočni sovražniki. Treba je torej čakati in ne pasti pred Peiping na kolena.

Naša diplomacija jo torej še imela čas, da zadrži poplavo strahu pred kitajskim atomskim in vodikovim orožjem. Koliko časa bo pa imela, je težko presoditi. Kitajska je velika dežela, režim je brezobziren do človeškega živ-

ljenja. Lahko žrtvuje na milijone življenj, samo da doseže hitreje svoje medcelinske rakete in bombnike na velike daljave. To je morda najtemnejša stran vsega zamotanega problema.

Na drugi strani so pa tudi Kitajci jjudje, ki se spremenjajo s časi. Ako vietnamski komunisti namigujejo, da Mao ne bo večno vladal, kdo more trditi, da bo filozofija njegovega vladanja ostala pri življenju, ko bo njen stvarnik že mrtev?

Previdnost je torej na mestu, zaskrbljenost nekaj manj, panika pa prav nič. Kot zmeraj, se bo tudi v tem problemu našla rešitev, ne sicer idealna, pa vendar taka, da nas bo pustila živeti v miru in redu, ako že ne v sreči in zadovoljnosti.

BESEDA IZ NARODA

Konec fare Sv. Janeza Evangelista na j. 9. cesti

MILWAUKEE, Wis. — V tednu od 18. do 24. junija je prenehala v Milwaukee slovenska fara sv. Janeza na južni 9. cesti.

Prav za prav je fara prenehala tu že v začetku lanskega avgusta, ko sta bili podrti cerkev in župnišče ter je bil tedaj sedež fare prenešen na križišče j. 84. ceste in Cold Spring Rd., nedaleč od Whinnall parka. Na tem mestu so lani začeli graditi novo cerkev, ki je v teh dneh dograjena v surovem stanju. Zato se je od lanskega avgusta pa do pretekle nedelje življenje fare sv. Janeza vršilo na dveh krajih: večji del cerkvenih opravil v dvorani na 9. cesti, kjer je gornja dvorana služila za cerkev, v spodnji pa se je nadaljevalo organizacijsko in družabno življenje v prejšnjih oblikah prav do začetka tega junija. Za novo ozemlje fare pa je bilo posebno cerkveno opravilo blizu novega sedeža.

Cerkveno gledano je fara sv. Janeza Ev. na novem mestu ista, kot je bila prej na 9. cesti: isti župnik, isti kaplan, isti cerkveni odbor, večji del vernikov gre z njo (vsaj taka je podoba). S stališča slovensko govorečih vernikov, slov. organizacijskega in družabnega življenja pa je fara sv. Janeza na novem mestu precej drugačna. Predvsem ni več narodnostna fara, kot je bila do lanskega avgusta na starem mestu na 9. cesti. To je bistvena in važna sprememba. Cerkveno opravilo za slovenske vernike bo na novem mestu več ali manj samo gost, česar se bom dotaknil kasneje. Na prejšnjem mestu pa je bilo slov. cerkveno opravilo — da uporabim primer — zakoniti sin in zakonita hči.

V življenju milwauških Slovencev je ta cerkvena sprememba pomemben dogodek. Iz raznih vidikov bi se dalo veliko reči k tej spremembi in ob njej. V naslednjih odstavkih se bom te spremembe dotaknil v glavnem z dveh vidikov: s stališča slovenskega organizacijskega in družabnega življenja, kolikor je v teh svojih razmerah in omenjenih prilikah mogoče, pa s stališča cerkvenega opravila za slovenske vernike.

Fara sv. Janeza Ev. na 9. cesti je imela cerkveno dvorano, ki jo je zgradil pokojni msgr. Gabrovšek l. 1950. (Te brzocesta ni prizadela in bo, kot slišimo, v kratkem prodana.) Tedaj ni nihče pričakoval, da bo dobrih 15 let kasneje imenovana brzocesta tako trasirana skozi Milwaukee, da bo razbila fara sv. Janeza. Zato je v naslednjih letih po zgraditvi dvorane v fari vedno bolj rasla želja in odločenost,

čimprej podreti res neprimerno zgradbo (nekdanja sinagoga) in na istem mestu zgraditi novo cerkev s 4 razredi višje osnovne šole. Nekaj let se je s povečano vnemo zbiral cerkveni sklad v ta namen. Naročeni so bili že prvi načrti. A odločitev wisconsinskih oblasti, da bo nova brzocesta tekla tik za Sv. Janezom in prizadela staro cerkveno zgradbo in župnišče, je preprečila vse načrte na tem mestu.

V farni dvorani so imele sedež vse versko-cerkvene organizacije, dalje KSKJ, slovensko kult. društvo Triglav, športni klubi in razne priložnostne prireditve. Dvorana je bila sredi slovenske naselbine (če smem s precejšnjimi omejitvami uporabiti ta izraz) obenem pa zraven cerkve. Življenje v dvorani je podpiralo cerkev in v nekem smislu je cerkev podpirala dvorano, kar je do velike mere naravno.

Kdor je v zadnjih letih malo bolj opazoval življenje ameriškega velenesta s stališča želje po čim daljšem slovenskem kulturnem in družabnem življenju in po čim daljši ohranitvi slovenske domačnosti med nami, je mogel precej hitro opaziti tale pojav: če zaradi kakršnegakoli vzroka neko narodno središče preneha, ga v teh razmerah na drugem mestu ne obnovi več; čisto gotovo pa ne do prejšnje mere. To dokazujejo slovenski zgledi po Ameriki in prav tako zgledi drugih narodnosti. Tega bi se morale zavedati slovenske kulturne organizacije, prav tako pa tudi posamezniki, ki skušajo čimdalj ohraniti slov. kult. bogastvo, kot obe radijski uri, poročevalci itd. in bi ob času potrebe morali na to tudi opozoriti.

Z izgubo slov. narodne fare sv. Janeza Ev. na 9. cesti smo izgubili slovensko središče, dasi je bila zavest o tem središču bolj šibka. Zlasti pa moramo to izgubo obžalovati zato, ker je bila dana možnost, da bi to središče ohranili.

Pred nekoliko dvema leti smo slišali pri cerkvenih oznanilih, da je milwauška nadškofija ponudila fari sv. Janeza Ev., da prevzame 5 minut oddaljeno farno sv. Patrika, torej nekdanjo irsko farno. Ta ima veliko, lepo cerkev, ki jo je treba samo vzdrževati. Ima tudi farno šolo, ki pa potrebuje precejšnje prenovitve. V to šolo je zlasti v zadnjih letih precej faranov sv. Janeza pošiljalo svoje otroke, ne da bi fara sv. Patrika zahtevala, da se vpišejo v farno. Na podlagi pičilih podatkov sem podpisani nadškofijsko ponudbo razumel

Ameriška Domovina v prvem tednu julija zaradi počitnic osonja ne bo izšla

Kot v preteklih letih tudi letos v prvem tednu julija Ameriška Domovina ne bo izšla, ker bo celotno osonje v uredništvu, upravi in tiskarni na počitnicah. Naročnike in čitatelje lista prosimo za razumevanje, ker uslužbenstvo drugače ne more do nujno potrebnih počitnic. Število osonja je premajhno, da bi moglo postopno na počitnice, nadomestila za tako delo pa žal ni mogoče dobiti.

Vse tajnike in poročevalce društev prosimo, naj svoje objave za čas, ko list ne bo izšel, pošljejo preje, da jih bo mogoče še o pravem času objaviti. Lista ne bo v tednu od 3. do 10. julija.

tako, da bi vodstvo fare sv. Janeza prevzelo vodstvo združene fare. Razumel ponudbo tudi tako, da nadškofija daje prednost tej zamisli.

Vzroki, iz katerih je tedaj nadškofija ponudila Sv. Patrika, mi niso znani. Sklepal pa sem takole: Sv. Patrik po številu vernikov ni ravno kaj bolj močna fara, zato tudi finančno ne. Če bi ga prevzela fara sv. Janeza, bi bila nova združena fara krepka v obeh ozirih: imela bi farno šolo in cerkveno dvorano. Razmer pri Sv. Patriku ne poznam, vem pa, da so tam farani pričakovali, da bodo ljudje od Sv. Janeza prišli v njihovo farno.

Ob tej nadškofijski ponudbi bi morala župnik in cerkveni odbor sklicati farane na posvet, kjer bi prišlo do take ali take odločitve. Verjetno bi bila potrebna ali ali trije shodi. Ali pa bi namesto posvetov izbrali drug način, na pr. vprašalne pole. Takrat je bil pravi čas za take pole, ki bi v tistem času dokazovale, da vodstvo fare priznava pravico soddločanja ob imenovanju ponudbi, in odgovori nanje bi predstavljali glasovanje.

Žal, da do takih posvetov ali do vprašalnih pol ni prišlo. Namesto tega smo že pri istih oznanih slišali odgovor na ponudbo, ki je pomenil odločitev. Rečeno je bilo: saj veste, fara sv. Patrika je stara. Kdo pa gre rad na staro? Vsakdo gre raje na novo, na boljše. Poslej o tej ponudbi in odločitvi ni bilo več govora. A odgovor in odločitev sta bila narejena brez večjega števila faranov. Je pa ta odločitev pomenila konec slovenskega središča in slovenskega organizacijskega življenja v naselbini. Dasi bi Sv. Patrik, če bi ga Sv. Janez prevzel, ne bil slovenska narodna fara, bi ostala dvorana z vsem svojim življenjem in vsem, kar ta dvorana predstavlja; ostala bi še dalj časa tradicija, ki živi v faranih Sv. Janeza. In večje število faranov Sv. Patrika je vedelo, kakšen je bil značaj fare sv. Janeza, ker so si bili sosedje. Zato bi bil prevzem Sv. Patrika najbolj naraven razvoj za farno sv. Janeza na 9. cesti, potem ko je bilo odločeno, da mora biti cerkev sv. Janeza podrt.

Ko je bila ponudba glede Sv. Patrika odklonjena, smo precej hitro slišali, da bo fara sv. Janeza prestavljena nekam na jugozahodni del milwauške metropole, kjer je po škofijskih načrtih bila predvidena in potrebna nova fara. Za nadškofijo je tudi ta druga rešitev imela velik plus, da je namreč fara sv. Janeza v prejšnjih letih prihranila čedno vsoto za gradnjo nove cerkve, kar je vsekakor važen faktor za začetek fare v novem okolišu, ki še ni ravno kaj bolj naseljen. Pri prenosu cerkvenega premoženja ni bilo nobene težave, zlasti še zato ne, ker je predstavniki vsega nadškofijskega premoženja, vseh cerkvenih zgradb, šol in dvoran pred oblastjo samo nadškof. (Po celi Ameriki je tako!)

Ko pa je bila prestavitev fare odločena, tedaj se je pokazala potreba po neki rešitvi dušnega pastirstva za slovenske vernike, ki bi bila rešena avtomatično, če bi bili prevzeli Sv. Patrika. Tedaj je nadškofija — na čigav predlog ne vem — najprej ponudila to dušnopastirsko skrb fari Marija Pomoč Kristjanov v West Allisu, ki je bila do pred nekaj leti tudi slovenska narodna fara. A tamošnji župnik je to ponudbo odklonil. Ker pa je neka rešitev morala biti dosežena, tedaj je bilo končno odločeno, da gre ta dušna skrb s farno sv. Janeza na novo mesto. Pri nadškofijskem kanclerju je bilo sestavljeno pismo o tem in bilo prebrano pri Sv. Janezu. Iz sestave pisma je bilo precej razvidno, da je predlog za to rešitev staval župnik Sv. Janeza, ki ga je nadškofija sprejela in po-

(Dalje na 3. strani)

VESTI IZ SLOVENIJE

Pristopili bodo k božjemu oltarju — slovenski novomašniki v letu 1967

Na Slovenskem je navada — pa tudi marsikje drugod po svetu — da škofje na praznik apostolov Petra in Pavla posvetijo novomašnike za Gospodovo službo. Tako bo tudi letos v ljub-

Kaj pa sv. Ema in njeni bogoslovci

SO. CHICAGO, Ill. — Vem, da ste radovedni, kako je zadeva izpadla. V kratkem ne morem reči drugega kot to, kar vedno ponavlja Bunškova Pepca in Miha: "Kako so vendar ljudje dobri! Take lepe darove pošiljajo in vsak želi največjega in najboljšega uspeha! Da bi mnogo zbrali, da bi pomagali popraviti cerkev sv. Eme in da bi olajšali skrb štirim bratom bogoslovcev in nad vse požrtovalnim staršem — presrečni materi in dobremu očetu!"

Nova maša prvega brata se približuje: Dne 28. junija bo posvečen v duhovnika in 2. julija bo pel novo mašo pred oltarjem sv. Eme v 500 let stari njeni cerkvi. Pri novi maši bodo stregli trije bratje bogoslovci. Blizu oltarja se bosta v sveti sreči solzila dobra mama in ata, potem še dva brata in dve sestri novomašnika in tudi stara mama novomašnikova bo drgetala od veselja, ki ga ji je Bog dal dočakati. Vsi bodo hvaležno združili svoje molitve in zahvale z novomašnikom, posebno šentemski g. župnik, g. novomašnik Janez in vsi njegovi dragi: vsi bodo mislili na svoje zlate dobrotnike v Ameriki. Hiša božja je dobila veliko pomoč za obnovo in oče fare g. župnik kliče: Bogu hvala in dobri ameriški Slovenec! Novomašnik se bo ozrl na belo sveto Hostijo, ki jo bo prvič imel v rokah, povzdignil jo bo in klical: Gospod, povrni jim z večnimi darovi, ker so se spomnili mene in mojih bratov, ki me niti ne poznajo. Novomašnikova mama in ata še nista nikdar tako goreče molila, kot bosta pri novi maši svojega sina, kako bosta šepetala: Bodi, o Jezus, podpora onim dobrim Amerikancem, ki so nas podprli, bodi jim Ti pomoč, ker so nam pomagali! "Koliko hvaležnost mi je v teh dobrih srečih, ko niso pričakovali, pa so pričakali, ko niso prosili, pa so bili uslišani. Bog je dober: Ko je največja sila, je božja roka najbolj mila!" Tako bodo te dni zdihovali pri Sv. Emi tam ob Sotli.

Ako še kdo hoče biti deležen teh molitev in te hvaležnosti, lahko še pošlje za štiri rodne brate bogoslovce, potem za cerkev sv. Eme in v priznanje dobrim staršem. Vsak dobrotnik bo dobil novomašno podobico prav od Sv. Eme, kjer se bo vršila slovesnost nove maše. Se vedno velja: Vsak, ki namerava kaj poslati, naj pošlje na naslov: Mrs. Michael Bunšek 301 Rice Avenue Bellwood, Illinois. U.S.A. Kar je bilo do zdaj nabrane, smo poslali že vse na pristojna mesta za popravilo cerkve sv. Eme, za brate bogoslovce Krašovceve in za njihove starše. Hvala pristrčna vsem zlatim sreem, tako narekujeta Bunškova dva; Bog plačaj stotero! Pišejo bogoslovci: Janez, Edward, Jože in Mirko. Neznani dobrotniki! Nikdar Vas ne bomo pozabili! ponavljajo Krašovcevi starši, stara mama, bratje in sestre. Hvala, ker ste me rešili premmogih skrbi, izraža g. župnik pri Sv. Emi.

In tudi jaz se pridružujem zahvali: BOG POVRNI!

Pozdrave!

P. Odilo OFM.

ljanski nadškofiji in v mariborski škofiji, samo v Kopru bo posvečenje diakonov v duhovnike v nedeljo, 2. julija, to pa zaradi tega, da se bo moglo udeležiti slovesnosti kar se da veliko vernikov.

V Ljubljani bo 29. junija ob 7. zj. v stolnici posvečenih 9 novomašnikov, ob 4. popoldne na isti dan pa bo ljubljanski nadškof posvetil v Ribnici še 5 svojih diakonov, ki so doma iz ribniške dekanije.

V Mariboru bo prejelo 29. junija ob 8. zj. mašniško posvečenje 9 diakonov, v Kopru pa v nedeljo, 2. julija, ob 9. zj. 5 diakonov.

Skupaj bo potemtakem letos prejelo iz vseh slovenskih škofij in redovniških družin mašniško posvečenje 28 diakonov.

Kakor posnemamo po "Družini", verskemu listu, ki ga izdaja slovenski škofje, in sicer po številki od 15. junija, ob letošnjih novomašnikov izhaja 19 iz kmečkih družin; 5 iz delavskih; 3 iz kmečko-delavskih in 1 iz obrtniške.

Veliko večino letošnjih novomašnikov so dale družine s številnimi otroki. Povprečno število otrok v njihovih družinah je 7; največ pa 12 in to kar v štirih primerih; najmanj pa dva. — Najstarejši izmed letošnjih slovenskih novomašnikov ima 38 let; najmlajši pa bo dopolnil novejembra meseca letos 24 let. Kar trije izmed njih so bili rojeni leta 1943.

V naslednjem navajamo po abecednem redu imena letošnjih slovenskih novomašnikov. Poleg imen navajamo tudi kraj in datum njihovih novih maš:

BEDERNJAK Karel, n. maša v Črenšovcih 16. jul. ob 10;
BOBIČ Anton, n. maša v Radomljah 2. jul. ob 9;
BUČIK Jožko, n. maša v Piranu, 9. jul. ob 9;
CAFUTA p. Marijan, n. maša na Selih pri Ptuj 9. jul. ob 10;
ČESNIK Sivester, n. maša v Lokavcu 16. jul. ob 10;
DIMEC Anton, n. maša v Smartnem v Rožni dolini 2. jul. ob 10;
DOLINAR Franc, n. maša v Zagorju ob Savi 2. jul. ob 10;
DOLŠAK Stanislav, n. maša pri Sv. Gregorju 9. jul. ob 10;
GORJUP Franc, n. maša v Vel. Laščah 2. jul. ob 9;
GORNJAK p. Dominik, n. maša v Sentilju pri Mislinji 2. jul. ob 10;
KASTELIC Viktor, n. maša v Stopičah 2. jul. ob 10;
KODELJA Ambrož, n. maša v Desklah 9. jul. ob 10;
KOSMAČ Janko, n. maša v Novakih 9. jul. ob 10;
KOSTANJSEK Alojzij, n. maša v Podsredci 9. jul. ob 10;
KOŠIR Anton, n. maša v Sodražici 2. jul. ob 10;
KRAŠOVEC Janez, n. maša pri Sv. Emi 2. jul. ob 10;
LAP Jože, n. maša v Komendi 9. jul. ob 9;
LEVSTIK Marko, n. maša v Prečni, 9. jul. ob 10;
LIPOVSEK Stanko, n. maša v Celju 9. jul. ob 10;
MIKLAVC Ivo, n. maša v Ribnici na Pohorju 2. jul. ob 10;
MLINARIČ Jože, n. maša v Belčinih 9. jul. ob 10;
PEKLAJ Marijan, n. maša na Brezovici pri Ljubljani 2. jul. ob 9;
PETEK Janez, n. maša v Ribnici 2. jul. ob 10;
PIHLER p. Mirko, n. maša v Dornavi 16. jul. ob 10;
POGORELJ Zdravko, n. maša v Strugah 2. jul. ob 10;
STRANCAR Niko, n. maša v Sturjah 9. jul. ob 10;
URBANJA Jože, n. maša v Radomljah 2. jul. ob 9;
VILFAN Janez, n. maša v Vodičah 16. jul. ob 10.

Deklica z odprtimi očmi

PIERRE L'ERMITE

"Odkar sta prišli ti dve kmetici na Montmartre, ni moči več tu živeti. Roger je žalosten, razdražljiv, blizu obupa... Kako je ondan vpil, ker ovrtnik ni bil zadosti trdo zlikan!... In vse to zavolje te male domišljave kmetice, ki jo moreš komaj imenovati prebrisano, kakor se v svoji beli avbi nedolžno drži. Se tega je bilo treba, da se nam je Roger zaljubil vanjo! Kakor da nima v pisarni in sploh povsod naravnost v izobilju sijajnih prilicnosti... in sicer finih Parižank, ki se vedejo kakor se spodobi, v izvrstnih razmerah... med katerimi bi si mogel izbrati ženo... Le s prstom mi je treba pomigniti... ah... tepec!"

Vse tri so nato izdelale bojni načrt, čigar prva točka se je glasila: za ves dan treba oditi v koulagnski gozdič... Tam bo kosilo na prostem. In Roger bo obveščen šele pozno zvečer, tako da mu ne bo mogoče dvigniti denarja na knjižico.

Sicer pa — bo-li njegov neznočni plamen, njegov slamnati ogenj, sploh prenesel to trdo denarno preizkušnjo, ki je dovolj značilna in ki... morda niti ni poslednja?

Zenske so se oblekle, vzele svoje šivanje in mimogrede nakupile nekaj živila za izlet...

"Kako je škoda, da moram zdaj v zatohlo pisarno!" je tožila Valentina.

"Saj ni treba iti!" je odgovorila mati.

"Misliš?"

"Seveda mislim..."

Zares, bil je prekrasen, topel in jasn jesenski dan... eden tistih dni, ko se človeku zdi, da sije sonce v slovo, preden se umakne zimi.

Mala strojeopiska je gledala v nebo, na unico, opazovala radostno svetlobo... in se odločila:

"Predvsem — ugotavljam, da sem že presneto zakasnila. To se pravi: pošljem pošto tistemu bebecu, svojemu predstojniku... Natvezem mu, da me boli glava..."

"Nič lažjega kot to!... je rekla mati.

"Kar pogumno dalje!..." je zaključila sestra.

Nekaj minut pozneje je klicala na pločniku zbrana družina Maude vozniku:

"Hitro v boulognski gozdič!"

Ker pa je krenil vozač po ulici des Abbesses, da bi po ravni poti prišel do boulevardov, mu je zaklicala Valentina:

"Obrnite takoj v Houdonovo ulico!"

"Saj razumeš," je razlagala svoji materi, "malo je manjkalo, pa bi se bile vozile naravnost pred hotelom!... Kdo bi jima utekel! Vrgli bi se na nas, kakor siromaštvo z vsemi silami grabi po bogastvu!"

Medtem sta šli teta Cecilija in Rolanda poslednje okrogle... Teta je bila vtaknila v enega izmed treh žepov v suknjo bankovec za sto frankov in svetinjico svetega Benedikta. Oboje je bila pripela z angleško zapunko.

Sveti Benedikt, patron popotnikov, je zvesto ohranili bankovec, ki je bil sicer nekoliko zmečkan, sicer pa nedotaknjen. Rolandi je ostalo dvesto deset frankov lastnih prihrankov.

Preiskali sta od vrha do tal svojo prtljago in izkopali sta še dva in dvajset frankov ter pet in sedemdeset centimov. Torej sta imeli še 332 frankov in 75 centimov.

S tem denarjem bi se bili mogli vrniti v Noirmoutier... če bi ne bilo treba plačati hotelskega računa.

Toda treba je bilo še poravnati račun v hotelu! Koliko neki to znašal?

"Kaj meniš, Rolanda, koliko bo?"

"Nimam pojma, tetka. Zaneslo naju je v to hišo kakor vihar, ne da bi bili imeli časa, da se domeniva glede cene... Oh... te ženske! Čim bolj premišljuje, tem bolj se mi zdi njih početje nesramno!"

"Ne pozabi, da si bila davi pri svetem obhajilu!"

"Ne pozabljam. Vendar mi niti dobrota ne more zapovedati, da vidim belo, kar je črno... in črno, kar je belo. Ne obsojam tistih žensk, ampak obsojam njih obnašanje... In so, ponavljam, je vse obsodbe vredno!... Vrtar nam bo računai tudi tisti dan, ko sva dospeli... To bi bilo za tri dni... Najina reba je prilično lepa... Jedli sva po jedilnem listu... Računam torej da bo zneslo vse skupaj okroglih dve sto frankov. Ostalo bi nama torej v tem slučaju še 132 frankov 75 centimov in kar imava dragocenosti."

"Z dragocenostmi nikar ne računaj. Če bi jih poskusili prodati, naju bi še zaprli..."

"Nikar ne pretiravajte!"

"Oh, ne rečem dvakrat, da bi se to ne zgodilo!"

"Mika me, da bi pozvonila in prosila račun. Vsekakor bi bilo bolje vedeti, pri čem smo."

Rolandi še ni bilo treba potruditi se do zvonca. Tisti hip je potrkala sobarica in prinesla na krožniku dolgo polo, ki je bila do tretjine popisana.

"Prinesla seem računček..." je dejala kratko.

"Prav... Dajte sem!"

Rolanda je najprej pogledala skupni znesek. Zapisano je bilo pod črto 319 frankov 80... Kriji je šinila v glavo in pred njenimi očmi so plesale številke... cena za sobo z dvema posteljama... pet obedov... predjužniki... dvakrat čaj... dve kope... potrežba itd.

Nato je pogledala še teta Cecilija račun. Toda ta je bila že itak vsa iz sebe...

Videla je, kako je spravila nečakinja skupaj bankovce, ki sta jih bili pravkar sesteli. Rolanda nasteje 319 frankov 80... jih položi na krožnik, vzame račun ter ga spravi.

"Plačilo še ni potrjeno..." je pripomnila sobarica uslužnejše.

"Tako? Potem odnesite račun in ga prinesite potrejenega..." je rekla Rolanda in vzela denar nazaj.

"Zakaj ste vzeli denar nazaj?"

"Zato."

"Ali mi ne zaupate?"

"Zadosti imam že Pariza, da vem, kako mora biti tu človek previden!..." je odvrnila Rolanda, ki je postajala divja.

Pet minut pozneje je bila stvar v najlepšem redu in sicer na obeh straneh.

"Koliko nama ostane?" je vprašala teta Cecilija.

"Točno 12 frankov 95..."

"To je vse?"

"Vse!... to se pravi približno toliko, kolikor velja brzojavka, ki jo morava takoj poslati Filomeli. Pod nobenim pogojem namreč ne smeva prositi gospe Maude na posodo!... Še manj pa Rogerja Maude!"

"Oh, tega nikoli!"

"Hvala, tetka!"

"Si-li mogla samo za hip resno misliti, da bi se tako ponizala po vsem tem, kar sem videla in po vsem, kar sem slišala?"

"Ne..."

"Ti rečeš samo: ne..."

"So slučajji, ko skuša človek napraviti iz vsakega lesa lok..."

KONEC FARE SV. JANEŽT EVANGELISTA NAJ. 9. CESTI

(Nadaljevanje z 2. strani)

trdila. Tu pa je treba reči: žal, da je tudi ta druga odločitev: kje v Milwaukeeju naj bi bilo cerkveno opravilo za slovensko govoreče, bilo narejeno brez posveta s slovenskimi verniki fare. Tedaj je bil drugič pravi čas za vprašalne pole, ki bi priznavale pravico soodločanja o tej zadevi.

Po tej drugi odločitvi je šel trud merodajnih predvsem za tem, da gre farna skupnost Sv. Janeza čimbolj kot celota s farno novo mesto. Trud in prizadevanje zlasti za tem, da bi tudi slovenski verniki fare, ki so dolga leta ogromno žrtvovali za gradbeni sklad v smislu prejšnjega načrta in starem mestu (priznam, da jaz nisem med temi), imeli občutek, da bo fara sv. Janeza na novem mestu enaka njihova fara, čeprav ni več narodnostna. "Zvestoba sv. Janezu" je bilo v eni ali drugi obliki večkrat povdajeno. Delavnost in odločenost farnega vodstva sta bili v zadnjih dveh letih vedno v tolikšnem zagonu, da se skoro niso mogli pojaviti pri vernikih kakšni pomisleki ali pa spoznanje, da bi bili morali biti povprašani zlasti ob ponudbi glede Sv. Patrika, slovenski verniki pa poleg tega tudi glede najbolj potrebne rešitve cerkvene opravila zanje. Vtis pa je, da je bil pri odklonitvi ponudbe Sv. Patrika predvsem merodajen cerkveni odbor.

V tej zvezi moram omeniti tukajšnje slovensko kulturno društvo Triglav. Predvsem to društvo bi se moralo zavedati, kaj pomeni zanj dvorana, združena s tradicijo naselbine in okoliša in bi zato v kritičnih trenutkih moralo poskusiti vse, da bi se razvoj obrnil v smer, ki bi ohranila to dvorano. Žal pa vse kaže, da se društvo ni tega nič zavedalo. So pač preveč zaverovani v svoj grunt (park). Misel, da je pristava (park) dopolnilo dvorani, bi bila prava. Zgrešena pa je misel, da je pristava (park) nadomestilo za dvorano. V tej miselnosti so pred tremi leti odklonili malo denarno podporo za slikarsko razstavo, ob razvoju dogodkov pri Sv. Janezu pa se zaradi te miselnosti niso nič zavedali posledic, ki jih bo prinesla izguba dvorane ravno temu društvu. Ko bi bil vsaj kak poizkus narejen v tej smeri, bi tegale ne zapisal.

Marsikaj bi se še dalo reči ob spremembi pri fari sv. Janeza. Na pr. o premočnem prigovarjanju vernikov, da gredo s farno novo mesto, čeprav jih lepo številno stanuje še na starem mestu. Ali pa na pr. glede avtobusa, ki bo vsako nedeljo vozil vernike iz slovenske naselbine na novo mesto. Priznati je treba, da zamisel avtobusa dokazuje hvaležnost starejšim vernikom, zlasti slovenskim, ki so leta in leta veliko prispevali za farno sv. Janeza. Hoče dati možnost tudi tistim, ki nimajo svojih vozil, da se morejo udeležiti slovenskega

cerkvenega opravila na novem mestu. A ker bo avtobus drag in zato za farno, ki vse gradi na novo, velik izdatek, je vprašanje, ali se bo ta zamisel obdržala kaj dalj časa. — Ali pa na pr. vprašalne pole, ki smo jih dobili lanske poletje. Z njimi je farno vodstvo hotelo ugotoviti število vernikov, ki bodo šli s farno na novo mesto, obenem pa ugotoviti želje slovenskih vernikov o najbolj primerni uri za cerkveno opravilo, namenjeno zanje. Žal, da se farno vodstvo ni poslužilo vprašalnih pol, ko je šlo za osnovne odločitve. — Glede na bodočnost pa je važno vprašanje, zlasti za slovenske vernike, kdo bo v bodoče vodil to farno. Čisto konkretno: ali so očetje frančiškani v Lemontu odločeni tudi v bodoče obdržati farno sv. Janeza, ki na novem mestu ni več narodnostna? Ali bodo po odhodu župnika p. Klavdija lemontski frančiškani poslali novega redovnika za župnika, ali pa bodo farno oddali nazaj nadškofiji? Že pred tremi leti sem slišal glas, da Lemont najbrže ne bo več zainteresiran na tej fari. V tej smeri in o tej možnosti ni bila doslej izrečena nobena beseda. K temu pa je dodati še stališče milwaške nadškofije, ki je hladna do vseh narodnih far brez izjeme in nič navdušena za cerkveno opravila v drugih jezikih. Zato v našem mestu nima nobena narodna fara dovoljenja, da sme v smislu 2. vatik. cerkv. koncila uporabljati svoj materni jezik pri cerkvenih opravilih, kot je to dovoljeno v Chicagu, Jolietu (zato tudi v Lemontu), Clevelandu, New Yorku, Torontu, Montrealu.

Verjetno bo na tale sestavek ta ali oni dejal: zakaj nisi spregovoril ob kritičnih trenutkih, če ti je bilo vse to jasno? Sem premišljal o tem. A spričo hladu na nadškofiji do vsega, kar je narodnega pri farah, še bolj pa spričo tako hitre odločitve ob ponudbi Sv. Patrika, s katero smo bili postavljeni pred dovršeno dejstvo, je pa istočasno delavnost farnega vodstva že šla v polni meri v smeri druge odločitve, pa ker so moji nasveti v preteklosti bili navadno vzeti kot želja po komandiranju ali pa da imajo neko politiko zadaj, sem se odločil, da bom spregovoril tedaj, ko bo fare na starem mestu konec.

Poleg omenjenega sklepa pa me je k temu sestavku nagnilo tudi tole opazovanje: v katerikoli slovenski fari v Ameriki in Kanadi (v bistvu se nudi ista slika tudi v drugih farah) se vneta pripravljajo na zadavo novo mesto, čeprav jih lepo številno stanuje še na starem mestu. Ali pa na pr. glede avtobusa, ki bo vsako nedeljo vozil vernike iz slovenske naselbine na novo mesto. Priznati je treba, da zamisel avtobusa dokazuje hvaležnost starejšim vernikom, zlasti slovenskim, ki so leta in leta veliko prispevali za farno sv. Janeza. Hoče dati možnost tudi tistim, ki nimajo svojih vozil, da se morejo udeležiti slovenskega

začno priprave za novo graditev. Poleg tega so verniki često naprošeni, da darujejo svoj čas in svojo pomoč pri raznih delih, ki so potrebna pri farah. Vse to je do velike mere nujen način in resnična cerkvena potreba v tej deželi. Toda ker verniki slišijo te prošnje nedeljo za nedeljo — večkrat so, bi dejal, kar bombardirani od njih, zato tudi slovenski verniki, ki so prišli v Ameriko po l. 1945, vidijo često samo potrebe svoje fare in zato skoro ni prostora v njih duševnosti za spoznanje potrebe, da bi morali vsaj nekaj prispevati tudi za koristne slovenske ustanove, zlasti med Slovenci, ki živijo v zahodni svobodi na Koroškem, Tržaškem in Goriškem. (Tega sem se dotaknil na temle mestu pred enim tednom.) Človeka boli srce, kako majhno je spoznanje te potrebe. Vzemimo primer Mohorjeve družbe v Celovcu, pri čemer ne mislim samo na Mohorjeve knjige, ampak na ustanovo kot tako: ta vzdržuje tri dijaške zavode v Celovcu in akademskega na Dunaju in daje streho slovenskim krščanskim kulturnim organizacijam na Koroškem, krščanski politični organizaciji (Narodni svet koroških Slovencev), dušnopastirskemu škofijskemu uradu za Slovence itd. Ali pa drug primer: slovenske šolske sestre na Koroškem vzdržujejo v hudih razmerah dve gospodinjki šoli. Iz časopisov se da razbrati in o biskovalci Koroške vedo povedati, kako velikega pomena so te ustanove za slovenski narod na Koroškem. — Ali pa vzemimo novi Katoliški dom v Gorici, ki je prav tako sedež slovenskih demokratičnih in krščanskih organizacij. In slovenski duhovniki v Gorici vzdržujejo slovenski dijaški zavod. V Trstu žal ni take osrednje ustanove, kot sta goriški Katoliški dom ali Mohorjeva v Celovcu, obstoji pa slov. dijaški zavod, poleg tega pa se več duhovnikov in laikov ukvarja z doraščajočo mladino in drugimi potrebami Slovencev. Vsi ti potrebujejo moralno pa tudi denarno podporo slovenskih ljudi, zlasti od teh, ki so prišli v Ameriko in Kanado po l. 1945. Vse te slovenske ustanove ob meji imajo možnost, da delujejo v krščanskem in demokratičnem slovenskem duhu. Kako velika je potreba po moralni in denarni podpori, spoznamo šele tedaj, če pomislimo, da Titov režim krepko podpira tiste dijaške domove in druge ustanove v Trstu, Gorici in Celovcu, ki jih vodijo Titovi somišljeniki in ki skušajo vzgajati mladino v komunističnem smislu. Kako veliko delo bi bilo narejeno za Boga, Cerkev in narod, iz katerega izhajamo, ko bi se vsak slovenski izseljenec, ki je prišel v Ameriko po l. 1945, zavedal te velike potrebe in dajal zanje samo desetino tega, kar daje tu za farno. Človeka boli srce, ko opazuje, kako majhno zavednost kažemo za to potrebo. Po mojem opazovanju so znaten vzrok tega položaja intenzivne denarne zbirke, ki vernikom ne dopustijo, da bi mislili še na kake druge potrebe...

Za konec te-le kratke misli: v teh letih smo tu večkrat slišali, da je samo od Slovencev odvisno, koliko časa bo še kaj slovenskega pri fari sv. Janeza. A kadarkoli sem slišal to, sem si rekel: pol, pol; 50:50. Je pa celo vprašanje, če ni več kot pol odvisno od drugih faktorjev, kot od Slovencev samih, kot ves sedanji primer pri Sv. Janezu dokazuje. V zvezi s to mislijo pa je tale: stari slovenski naseljenici, pa tudi večina teh, ki so prišli v Ameriko in Kanado po letu 1945, bolj ali manj podzavestno čutijo, da je slovensko organizacijsko in kulturno življenje del fare. Meni je bilo s povdarmom rečeno: Tu v Milwaukeeju se rešuje slovenstvo z delom pri fari sv. Janeza! A več vzrokov govori, da popolna navezanost na farno ni v vsem na mestu.

Kakršenkoli bo bodoči razvoj, si naj slovenski verniki v vsakem oziru večkrat priključijo v spomin tole misel: navsezadnje pa je zidati novo cerkev dobro delo. Ta misel jim utegne v bodoče prihraniti ali pa vsaj zmanjšati eno ali drugo razočaranje. — Pričujoči sestavek pa bo morda služil za zgodovinsko gradivo tistemu, ki bo kdaj v prihodnje skušal napisati kak boljš sistematičen prikaz slovenskih naseljencev v Milwaukeeju in Ameriki (kot ga je nek hrvaški profesor zgodovine napravil za hrvaške naseljence v Ameriki).

Janez Grum

Diplomatje ZN imajo težave s stanovanji

NEW YORK, N.Y. — V New Yorku živi, ali bolje povedano mora živeti, 1571 ZN diplomatov, ki imajo le prepogosto težave s stanovanji. Prihajajo iz dežel — posebno tisti, ki so črne polti —, kjer ne poznajo take stanovanjske tradicije, kot je v veljavi v New Yorku. Poleg tega uživajo diplomatsko zaščito, jih torej ni mogoče tožiti pred sodnijo. Zato so njujorški hišni lastniki postali zelo nezaupljivi proti diplomatom, ki o njih sodijo, da ne poznajo in spoštujejo njujorških stanovanjskih tradicij. Posebno radi odhajajo iz stanovanj brez predhodne odpovedi, včasih so pa tudi v zastanku s plačevanjem najemnine. Tudi stanovanjem samim ne posvečajo dovolj pozornosti. Vse to je hišnim posestnikom dobro znano in se takih diplomatskih najemnikov otepa.

Uprava ZN je na ta račun dobila veliko pritožb od obeh strani: diplomatov in hišnih posestnikov, kar jo stalno spravlja v delikaten položaj, kajti stran-

Moški dobijo delo

MACHINISTS

THE CLEVELAND PNEUMATIC Tool Co.

3784 E. 78 St. 341-1700

A Subsidiary of PNEUMO-DYNAMICS Corp.

MACHINISTS

TO WORK ON

AERO SPACE

MISSILE and

Aircraft Components

KELLER - HYDROTEL

Contouring and profiling

Machines

HORIZONTAL

BORING MILLS

TURRET

LATHES

GAP TURRET

LATHES

ENGINE LATHES

MILLING MACHINES

RADIAL DRILLS

NUMERICAL

CONTROLLED

MACHINES

DOBRA PLACA OD URE IN

DRUGE UGODNOSTI

Predstavite se osebno

od 8.15 dop. do 5. pop.

ali kličite

341-1700

za čas sestanka

An Equal Opportunity Employer

kam v sporu ne more praviloma nikoli dati prav kar na obe strani. Zato je sedaj ustanovila ob sodelovanju nekaterih vidnih njujorških domačinov poseben fond v znesku \$100,000, ki naj služi kritju tistih stroškov, ki nastanejo pri takih sporih, ker najemniki ne izpolnjujejo svojih obvez. Ford je že večkrat moral posredovati, da ne bi nastali škandali. Bilo je pa precej slučajev, da so najemniki ali pa njihove vlade poravnali naknadno svoje obveze. Sporni zneski znašajo običajno pod \$5,000.

Tudi izvoz arabske nafte se obnavlja

BEIRUT, Lib. — Pred zadnjo vojno je arabski svet izvažal dnevno okoli 10 milijonov sodov nafte. Prve dni vojne je izvoz zamrl, vse države v arabskem svetu so načelno proglasile zaporo izvoza v Ameriko in Anglijo. Vendar se pa Kuvajt in Savdska Arabija tega sklepa nista držala, začela sta ponovno izvažati nafto.

Danes znaša dnevni izvoz blizu 5 milijonov sodov, pa še zmeraj raste. Da se vrne na nekdanjo višino, je treba, da začnejo zopet obratovati vsi naftovodi skozi arabsko puščavo, ki po njih teče nafta v sredozemske luke. Pri tem pa ima veliko besedo Sirija, ki se obnovi prometa najbolj upira.

Povejte oglaševalcem, da ste videli njihov oglas v Ameriški Domovini!

Zenske dobijo delo

Cistilka

Iščem žensko za čiščenje en dan v tednu, v Euclidu blizu Chardon Rd. Kličite IV 1-6196.

(125)

MALI OGLASI

Orodje naprodaj

Farmska vodovodna črpalka, Craftsman namizna žaga, 3-fazni električni motor, Homelite 36" vel. žaga za drevje, 40 ev. dolga lesena lestva. Anton Seliskar, 7417 Lockyear Ave.

(126)

St. Clair Ave. E. 144 St.

Oddamo v najem čisto trgovino in klet, parkanje, čez cesto od cerkve sv. Jožefa. Za pojasnila kličite 321-9317 ali 321-3204.

(126)

Hiša naprodaj

Dvodružinska, 5-5, 2 plinska furna, aluminijasta vetrna okna, 2 garaži, na Bonna Ave., med Norwood in Addison. Kličite 881-2497.

(125)

TONY KRISTAVNIK

PAINTING and DECORATING

1171 East 61st. Street

Kličite 431-0965 za

brezplačen proračun

V fari sv. Vida

Tri čiste sobe, deloma opremljene oddamo in 5 sob na Bonna Ave. Kličite 731-6873 ali 321-9317.

(126)

V najem

Oddamo 3 sobe in kopalnico, nanovo dekorirane na 1106 E. 64 St. Vrata št. 6. Kličite 431-4114.

(124)

V fari sv. Roberta

Zidana Colonial hiša naprodaj v Euclidu, severno od bulevar-da, 7 sob, 1½ kopalnica, 3 spalnice, več posebnosti. Nič agentov. \$25,900. Kličite 731-2824.

(125)

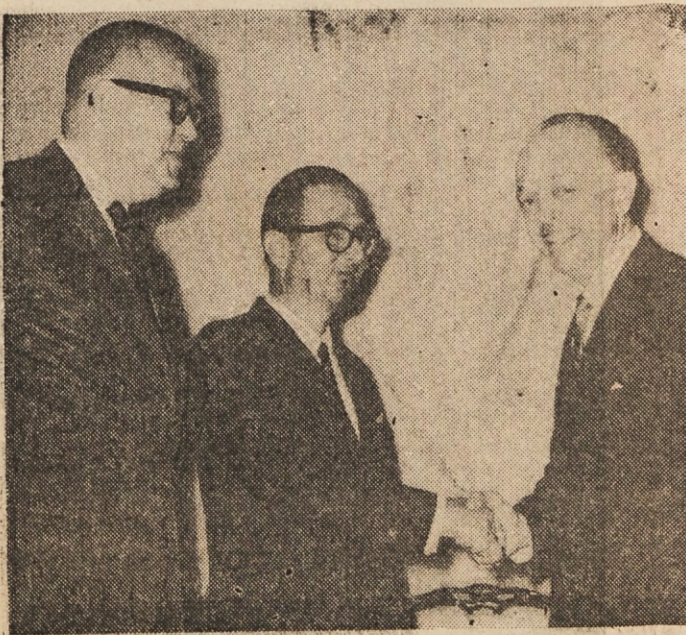
V najem

Eno 4-sobno stanovanje z vročo vodo in gorkoto za \$45.00 mesečno in eno 3-sobno stanovanje z vročo vodo in gorkoto za \$40.00 mesečno, na 1334 E. 55 St. Vprašajte za g. Kopore.

(x)

Prijatelj's Pharmacy

IZDAJAMO TUDI ZDRAVILA ZA RAČUN POMOČI DRŽAVE OHIO ZA OSTARELE
St. Clair Ave. & 68th St. EN 1-4213
AID FOR AGED PRESCRIPTIONS

PETER KARADŽORDŽEVIĆ V WASHINGTONU — Bivši jugoslovanski kralj Peter II. je bil nedavno na Kapitolu v Washingtonu gost kong. E. Derwinskoga iz Chicaga, Ill. (na levi). Na sliki ga vidimo, ko se pozdravlja z J. Bartlettom (na desni) iz Chagrin Falls, Ohio.

FR. JAKLIC:

Peklena svoboda

"Nazaj! Vse nazaj!"

Tako so vikali birači in jemali do živega. In ko je bila preiskana vsa hiša, ko ni bilo nobenega prostora več na kmetovi zemlji, kamor ne bi bil vteknil svojega nosu birač in kamor ne bi bil pogledal graničar, tedaj so pa obkolili odrasle moške, ki so bili pri hiši, in jim napovedovali.

"V imenu postave!"

Bajoneti so se povsili, zaržljalo je železje in žuljave kmečke roke so dobile železne zapestnice. Nobeno izgovarjanje, nobeno zatiranje o nedolžnosti ni pomagalo. Pri komer so dobili kaj graščinske imovine, je bil vkljenjen.

In birači so hoteli natančno vedeti, kdo je bil še poleg, kdo je požigal in ropal, zahtevali so, da bi izdajali sosede in prijatelje.

"So bili še nekateri črni možje zraven, pa jaz nisem poznal nobenega," je bil navaden odgovor, ki pa ni zadoščal.

"Vam bomo že pokazali, kane tolovajske."

Brezobzirni in brezsrčni so bili cesarski birači. Preiskavali in vklepali so ob najmanjši sumnji in gonili uboge Ižance v Ljubljano.

In vsa Ljubljana, polna miroljubja in svobodoljubja, se je zgražala in kazala za nesrečnimi Ižanci:

"Lejte ižanske roparje in tolovaje!"

In širile so se nove storije o strašnih hudodelstvih, ki so se godila na Ižanskem, da je bila knjiga grozodejstev, ki so jih pisali na rovaš Ižancem, še bolj črna.

Na Ižanskem je bil pa trepet in jok in stok po vaseh. Jokale so žene za možmi, otroci za očeti, matere za sinovi, zakaj bili so prepričani, da se vidijo zadnjikrat na svetu, saj se je govorilo splošno:

"Ob glavo bodo!"

"Pomagajte! Marija, pomagaj! O Bog, usmili se nas!"

Tako so vpile žene in matere in s povzdignjenimi rokami prosile pomoči, kjerkoli so se nadejale usmiljenega srca.

"Kdor ne uboga, ga tepe nadloga," jim je povedal gospod župnik, ko so pridrle v farovž. "Ali jim nisem povedal na prižnici? Ali me niso slišali in me niste slišale tudi ve? Zakaj me niso ubogali? Dobro, milosti bom prosil za zapeljance."

Matjaž z Maha, ki je "Novice"

bral in včasih tudi pisal vanje in ki je veljal za modrega moža, ki pa ni mogel priti prej do besede, kakor smo že omenjali v naši povesti, je pa dejal:

"Ali nisem pravil, da bo napak? Nihče me ni hotel poslušati. Zdaj pa imajo. Norci, ki so mislili, da je rop in požiganje svoboda."

Srečni so bili tisti, ki niso prišli takoj do njih birači in vojaki. Ti so nagrabljeno blago uničili, poskrili ali pa odnesli v grmovje, da niso imeli ničesar pri hiši. Kdor je pa imel slabo vest in se je bal biračev in ječe, je pobegnil in odšel k zlahti tam za deveto goro.

"Pomagajte! Kje je Krivanoga? Kje je svoboda?"

Pa vse zastoj! Zaman jok in prošnje. Rešitelja ni bilo nikjer. Nihče jim ni hotel pomagati v uri stiske. Stiskani in zapuščeni so jadikovali med seboj:

"Ni svobode! Ni Krivanoga!"

Trinajsto poglavje.

Osveta.

Na Ižanskem so trpeli tiste dni vsi od kraja kakor črna živina. Na nobeni tlaki, ki je bila še tako naporna, se niso toliko potili kakor na tej, ki se je vršila tiste dni in ki so si jo bili nakopali sami.

Ko so bili preteknili birači in vojaki vse hiše in pobrali blago, kar so ga našli, so se lotili kupov lesa, ki je bil nagromaden okrog hiš, ki je ležal posekan ob potih, ki je bil podrt v gozdovih. "Kdo je sekal?"

Nihče se ni hotel vdati, nihče nikogar izdati, in izšlo je povedlje, da morajo zapreči vozove in spraviti ves les na graščinske žage in graščinska skladišča. Le

tisti, o katerem so gotovo vedeli, da ni bil udeležen pri pokončavanju, je smel ostati doma, vse drugo je pa moralo na delo. Ljudje so se upirali na žive in mrtve, ko so vzdigovali debele krlje in dolge goli, pot jim je lil po obrazu in niti preklinjati niso smeli na glas in upirala se je živina od zore do mraka. Voznik ni ukal, ni veselo pokal z bičem, v nemem srdju je bil živino, da je hitreje vozila, da bi bilo prej konec trpljenja in sramote.

Namesto ukanja in pokanja se je pa razlegalo škodoželjno grohotanje graščincev, ki so se bili razmahnili v objestni prešernosti tiste dni ter so pozdravljali ubogo paro kmečko:

"Delaj, živina!"

Ko je bil zadnji hlaiz iz gozda, je zavladal na vsem Ižanskem mir, podoben miru na božji nji. Mir v žalosti in pričakovanju. Gostilne so bile prazne, ljudje so bili doma ali so pa šli po svojem delu zamišljeni v svoje skrbi in bolečine:

"Kaj bo? Kaj bo?"

To vprašanje je migljalo vsem pred očmi, jih je motilo pri delu in spanju, zakaj graščinci so grozili še na vse strani, vsakovrstni škrici so prihajali na lg, ki so precejevali škodo in pisali brez konca in kraja številke, same številke.

Grofovi advokatje so bili na delu.

"Jim bomo že pokazali. Vso škodo morajo povrniti. Do zadnjega solda!"

Tako grozljivo so vrgli graščinci med ljudi, katere je obšla mrzla zona in jim je obupen strah pogledal iz oči, da so zatrepetali in zagnali iznova stok, da je nastal po vsem Ižanskem jok in je šel samo en glas, obupen in strašen:

"Ob grunte bomo!"

Toda po pobočjih Mokreca, po dolinah in globelih, skritih za vrhovi, po graščinskih gozdih in planjavah, je bilo še vedno veselo lovsko življenje. Graščini nakljub je še vedno pokala puška.

Kajpada so graščinci škrtali z zobmi, ko so slišali pokanje in so precejevali v duhu škodo,

ki so jo napravljali lovci med divjačino, ko so streljali vse vprek in razgnali divje črede na vse strani v druga lovišča.

Pač bi bili graščinski lovci radi planili v gozdove za svojimi "divjimi" tovariši in se spoprijeli z njimi za zver, toda kaj, ko so imeli toliko opravka drugod, ko so morali stražiti grad na Turjaku ter bili prisotni, ko so birači in vojaki prevračali po vseh kotih in shrambah na Ižanskem.

(Konec prihodnjic)

12. - 16. — Farni karneval pri Sv. Vidu na farnih prostorih in šolskem dvorišču.

19. — Klub slov. upokojencev za senklersko okrožje priredi piknik na farmi SNPJ.

23. — Slovenski športni klub priredi PIKNIK na Slovenski pristavi, združen s športnim sporedom, plesom in zabavami.

26. — Klub slov. upokojencev na Waterloo Road priredi PIKNIK na SNPJ farmi.

30. — Slovenska šola pri Mariji Vnebovzeti priredi piknik na Slovenski pristavi.

AVGUST

2. — Klub slov. upokojencev na Holmes Avenue priredi piknik na SNPJ farmi.

6. — Spominski sklad H. Lobeta priredi piknik na Slov. pri-

stavi.

13. — Fara Marije Vnebovzete priredi namesto piknika svojo poletno zabavo v šolski dvorani.

13. — Društvo Najsv. Imena fare sv. Vida priredi piknik na Slov. pristavi.

20. — Belokranjski klub priredi piknik na Slovenski pristavi.

20. — Slov. kult. društvo Triglav v Milwaukee priredi v Triglav parku drugi letni piknik združen z mladinskim športnim dnem.

27. — Štajerski klub priredi piknik na Slovenski pristavi.

SEPTEMBER

3. in 4. — Piknik Slovenske pristave.

10. — Telovadna zveza priredi telovadni nastop s piknikom na Slovenski pristavi.

24. — Oltarno društvo fare sv. Vida praznuje 50-letnico svojega obstoja s sv. mašo ob 11.45 in nato z banketom v farni dvorani pri Sv. Vidu.

24. — Vinska trgatev na Slovenski pristavi.

OKTOBER

1. — Združeni kulturni program in proslava 48-letnice SDD na Recher Avenue.

7. — DSPB Tabor pripravi jesensko družabno prireditev v Slov. domu na Holmes Ave.

8. — Klub Ljubljana priredi v SDD na Recher Ave. večerjo

in ples. Začetek ob petih.

14. — "Slovenska noč" v avditoriju SND na St. Clair Ave. Igra Pecan-Trebar orkester.

28. — Oltarno društvo pri Mariji Vnebovzeti priredi v šolski dvorani "card party".

29. — Občni zbor Slovenske pristave.

NOVEMBER

4. — Belokranjski klub priredi svojo Veselo Martinovanje v Slov. nar. domu na St. Clair Ave.

5. — Glasbena Matica poda svoj jesenski koncert v Slov. nar. domu na St. Clair Avenue.

11. — Klub slov. upokojencev v Newburgu priredi BANKET ob 5-letnici obstoja kluba, v SND na E. 80 St. Začetek ob

6. zvečer. Igral bo Zabak trio.

19. — Fara Marije Vnebovzete priredi Puranski festival v šolski dvorani.

19. — Pevski zbor Jadran poda v SDD na Waterloo Road svoj jesenski koncert. Začetek ob 3.30 popoldne.

23. — The Sixth Thanksgiving Tony's Polka Party v Slov. nar. domu na St. Clair Ave.

DECEMBER

3. — Moški pevski zbor Slovan poda svoj jesenski koncert v SDD na Recher Ave. Začetek ob 4. popoldne.

JANUAR — 1968

27. — Slovenska pristava priredi "Pristavsko noč", zabavo s plesom, v SND na St. Clair Avenue. Začetek ob 6.30.

1876

1967

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko žalostni naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znancem, da je Bog poklical k Sebi v nebeske višave našo ljubo mater in staro mater

KAROLINO BOBNAR,

roj. VIDIC,

ki je po dolgi bolezni izročila Bogu svojo blago dušo dne 26. maja 1967. Izmučeno telo smo po opravljenih cerkvenih obredih izročili materi zemlji dne 31. maja 1967 na Kalvarija pokopališču.

Blaga mati je bila rojena v vasi Veliki Lipovec v fari Ajdovec pri Žužemberku na Dolenjskem. Ob času smrti je bila stara 91 let. Z veliko hvaležnostjo se zahvalimo Father Baragi za mnogokrat prineseno sv. obhajilo na dom.

Hvala maminim prijateljem, ki so mnogokrat mammo obiskovali v času dolge bolezni in jo tolažili.

Najlepša hvala č.g. Benedikt Hoge OFM, ki so prišli iz Lemonta kropit in moliti za njeno dušo in nas tolažiti. Hvala tudi za molitve ob krsti, za darovano sv. pogrebno mašo in spremstvo do groba.

Hvala Father Zanutiču in Father Slapšaku za asistenco pri sv. pogrebni maši. Hvala Father Baragi za molitve v pogrebni kapeli in žalne obrede.

Hvala vsem, ki so pokojno mammo kropili, molili za njeno dušo in jo priporočali božji milosti.

Hvala dr. sv. Lovrenca št. 63 KSKJ, dr. Kraljica Miru št. 24 ADZ, dr. sv. Rešnjega Telesa in Tretji red sv. Franciška za molitve sv. rožnega venca.

Hvala vsem, ki so na dan pogreba prešli sv. obhajilo in ga darovali za dušo pokojne mame.

Hvala vsem, ki so darovali za sv. maše, ki se opravljajo za pokojno mammo. Hvala vsem, ki so položili ob krsto šopke cvetja, in tako ozaljšali njen zadnji dom na zemlji.

Hvala vsem, ki so se udeležili sv. pogrebne maše in jo spremlili do groba.

Hvala Mrs. Theresa Jerič in Miss Mary Janezic za veliko pomoč v času žalosti. Vsem, ki so sočutnovali z nami, nas tolažili in bili v pomoč, naj bo Bog obilni plačnik. Hvala nosilec krste.

Hvala Louis Ferfolia pogrebem zavodu za spoštljivo vodstvo pogreba in za vso naklonjenost. Hvala organistu Ralph Godec za zapete žalostinke.

In Ti, naša dobra in nepozabna mati! Veliko si trpela, ko smo bili otroci majhni. Oče ni nikdar dosti zaslužil, ali mati je skrbela, da nismo bili lačni, da smo bili dostojno oblečeni. Pred 10 leti si dobila težko bolezen, pa si vse vdano v voljo božjo sprejela. Nisi tožila, kako Ti je težko v boleznih. Vsaki mesec si prejela sv. obhajilo. To Ti je bilo v tolažbo. Sedaj si rešena teške bolezni in bolečin. Imaš pa pri ogu veliko plačilo. Le tisti je srečen, ki v Bogu zaspi, saj se v nebesih prebudi. To si bila Ti naša dobra nepozabna mati. Res si bila na zemlji velika mučenica, sedaj si v nebesih svetnica. Počivaj mirno v jami, na svidenje nad zvezdami, to nas sveta vera uči.

O Jezus, Ti naš premili, naše matere se usmili, odpusti ji vse dolge, pa raj nebeski naj se ji odpre.

Žalujoci ostali:

AGNES, por. ŽAGAR, ANNA, por.

HOGE, MARY, por. KOGOJ, hčere

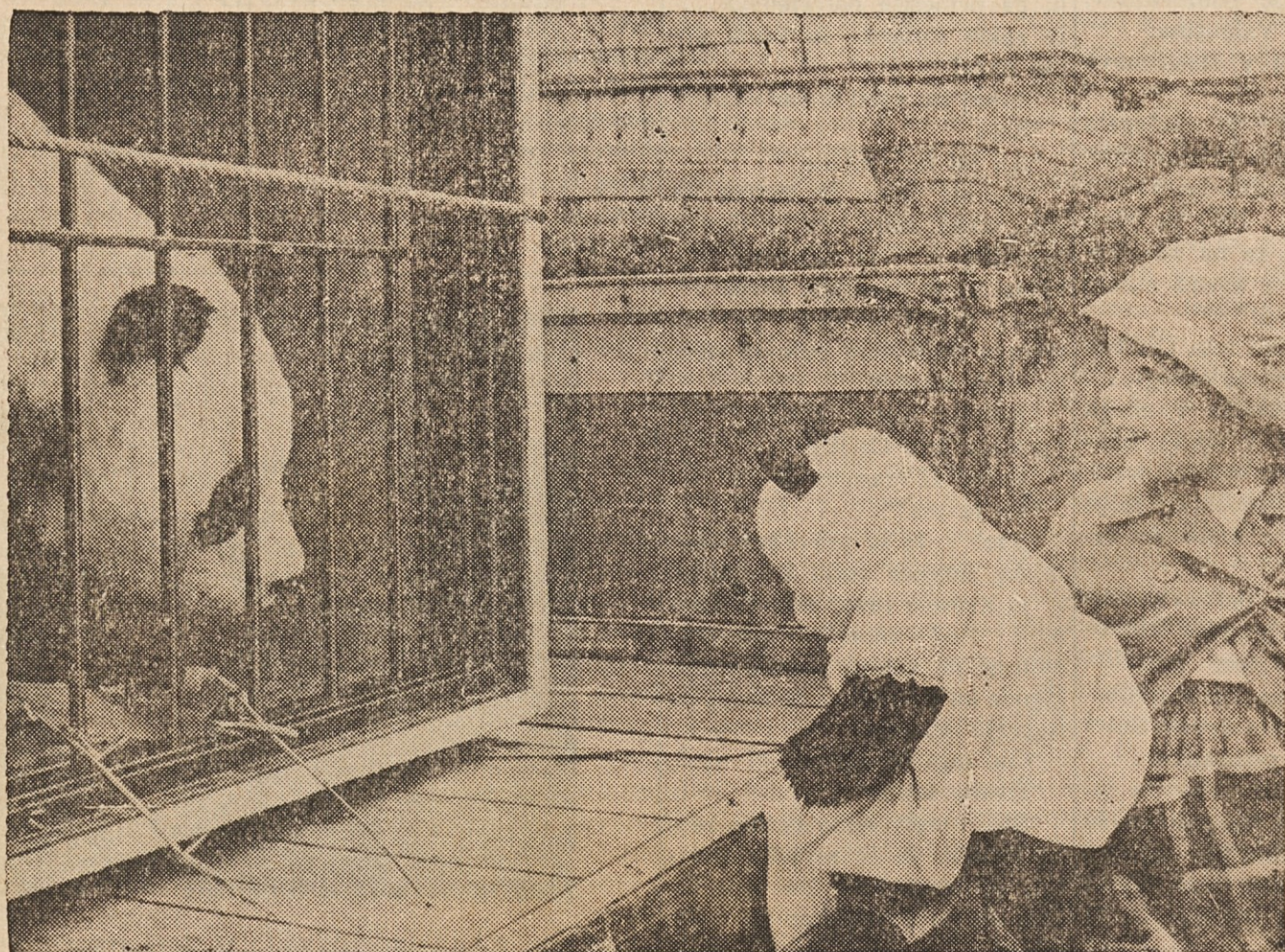
RUDOLPH, CHARLES, WILLIAM, sinovi

ZETJE, SNAHE, VNUKI, PRAVNUKI, SORODNIKI

Cleveland, O. 26. junija 1967.

PREKO REKE — Ameriška marina držita pred seboj domačino, osumljena rdečega partizanstva, ko gresta preko neke reke v bližini Da Nanga v severnem delu Južnega Vietnama.

NENAVADEN OBISK — Či-či, veliki panda medved v londonskem živalskem vrtu, zvedavo buli v svojega malega sorodnika v rokah obiskovalca. Či-či je bil ujet leta 1957 na Kitajskem in od tam pripeljan v živalski vrt v glavnem mestu Anglije.

JULIJ						
So	Mo	Ta	We	Th	Fr	Sa
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29

KOLEDAR društvenih prireditev

JULIJ

2. in 4. — Piknik Slovenske pristave.

4. — Clevelandka federacija slov. nar. domov bo imela svoj prvi letni piknik na farmi S.N.P.J. na Heath Rd. v

Chardonu.

9. — Društvo slov. protikomunističnih borcev priredi piknik na Slovenski pristavi.

12. — Klub slovenskih upokojencev v Euclidu ima piknik na SNPJ farmi.

Z VSEH STRANI IN OGLOV — Baziliko sv. Petra v Rimu snemajo in slikajo z različnih strani in oglov. Tale posnetek je bil narejen mimo glave konja rimskega izvoščaka. Te vzdržujejo le še zaradi turistov.

CHICAGO, ILL.

FEMALE HELP

SECRETARIES

Park Ridge Area Immed. Openings. Diversified duties. Good shorthand and typing skills. Good starting salary.

Geo. S. May International Co.
111 S. Washington St., Park Ridge
825-8806

(125)

BUSINESS OPPORTUNITY

CLEANING-TAILORING

Good north side location. Established. Priced for quick sale.

WE 5-2126

(124)

SNACK SHOP

Arlington Hts. Fully equipped. Seats 37. Air cond. Priced by owner for quick sale. Phone

729-2286

(126)